

L'estany de les tres creus

Expliquen a la Vall de Campmajor que fa segles existia a prop del santuari del Collell una taverna que era molt visitada pels pagesos quan acabaven la jornada. Allà es distreien després del dur treball enmig d'animades converses regades de garnatxa, aiguardent, moscatell i vi. Una tarda hi van entrar tres individus de molt mal aspecte que començaren a burlar-se del Rosari, que en aquells moments es resava al santuari. Després de blasfemar i de degustar en excés les begudes de la taverna, van sortir en direcció a Sant Miquel de Campmajor. A poques passes, es va girar una forta ventada, els arbres s'inclinaven bruscamment i les branques en sortien esqueixades. El cel començà a ennegrir-se i s'originà una forta tempesta. El terra tremolà amb tanta força que en brollà aigua, formant ràpidament un petit estany. Tot i que aquells tres desconeguts van intentar fugir, l'aigua els va engolir. Mai no se'n va saber res més. Un veí de la zona en va tenir compassió i va col·locar en un turonet tres creus amb la intenció que els que hi passessin els dediquessin una pregària. Malgrat ser una llegenda, tant l'estany com les tres creus hi són. Després de Sant Miquel de Campmajor, en direcció al Collell, a poc més d'un quilòmetre i mig trobarem a mà dreta el pont de Can Prat. Allà podem deixar el cotxe i seguir a peu per la carretera. Després de tres revolts veurem fàcilment, si som en època de pluja, l'estanyol a la dreta. Les creus són en un revolt més enllà, a l'esquerra, en el turonet.

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN

